

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.XC.II. Sancti Patris Benedicti. M.C.X.II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

sto planè omine, quippe quam sibi Spiritus Sanctus excellentissimo adventus sui munere consecrare volebat, sibi que à teneris hostiam delegerat, quam ardentissimo sui amoris igne, ab infantia oblatam [sextâ enim ab ortu hebdomade, Renatae cognatae S. Petri Abbatis oblatâ fuit.] felici incendio tandem absumeret. Fuit filia Henrici Lotharingi Guisfiae Ducis, & Catharinae Cliviae Niverfi Ducissae, neptis Francisci I. & Annae Atestinae Ferrariae Ducissae, Serenissimis sanè Syderibus, ipsa totius generis decus, cum tantilla in aetate admirationi omnibus esset, & revera juxta profectum Verbi incarnati, sapientia & aetate apud DEUM profecisset & homines, qui in puellula, praecoces Virtutum omnium fructus, distinctissimè intuebantur. De hac deinceps plura suo loco, cujus pro rei dignitate, prima Religionis rudimenta memoranda duximus solemnè cepta initio, cui & Legatus Apostolicus, & plurimi Magnates Galliae interfuerunt.

Ex vita Ms. & R. P. Amandi Tribut communicatis.

*Promotio
Congrega-
tionis Mon-
tis Syon.*

Cum sacra Congregatio Montis Syon, de qua superius, & numero Canobiorum & Monachorum virtute & sanctitate magis magisque quotidie ornaretur & augetur, eam Pontifices maximi, totis conatibus promovere curaverunt; & insignia eidem Privilegia contulerunt Collegiorum imprimis earundem Universitatum Privilegia augentes & confirmantes, de quibus consulendus Henriquez. Qui ait [rationè reddens, cur tanta multitudo ad nostros conflueret.] experiebantur enim singuli, efficaciam mirabilem, qua ad reducendos peccatores ad viam salutis homines illi DEO dediti, penitusque mundi vanitatibus Crucifixi pollebant, eorumque salutaribus monitis, plurimi, quasi coacti semitam amplectantur Virtutis. *Ex citatis.*

*Ioannes de
Bleu Ab-
bas.*

In Germania Inferiore augetur. Benedictio Numinis in Benedictinis, dum certatim Monasteria de nulla re alia magis contendunt, quam de exactiore inter se disciplina. Certe Ioannes de Bien S. Andreae prope Brugas Antistes, ita vicinorū remotorūque Religiosorū percellit animos, ut plurima Monasteria inde sibi subsidia, & expertos disciplinae Magistros expeterent.

IESU CHRISTI ANNUS. M.D.XC.II.

Sancti Patris Benedicti. M.C.X.II.

Henricus Magnus Galliarum Rex, alias quartus dictus, etsi necdum Catholicus, Genebrardum tamen nostrum arcè complexus, ob admirabiles animi praestantissimi conceptus, & depraedicatam tota Europa eruditionem mirificè coluit; cumque hoc anno Sedes Metropolitana Aqueensis Alexandri Canigiani morte vacaret, eidem Archiepiscopum dedit, ejus deinceps opera ibidem benè usus, quod ibidem Provinciae Senatus, & Parlamentum, unum ex supremis Franciae Justitiae Tribunalibus à Ludovico XII. recens constitutum esset; ubi & Camera Rationalium seu Computorum sive Finantiarum, ut vulgo vocant, Generalitas, nec non monetæ fabrica erant. Fuit miraculum Archiepiscopi Genebrardus, juratissimus Hæreticorum hostis, quos, uti potentissimus erat, verbo, & sapientia incomparabilis, mirationum, argumentorum & demonstrationum vi felicissimè vincebat, sed & scriptis doctissimis confutabat, Apostolico sanè zelo ac merito, minime abhorrens sui amantissimum & observantissimum Regem hoc ipso offendere, qui, sive hominis eloquentia persuasus, sive auctoritate & aetimatione profundissima doctrinae captus & revera etiam convictus, tantum abest, ut tantum virum oderit, sed vel maxime suspexerit, deque ejuranda Hæresi serias cogitationes susceperit, donec sequenti anno incredibili Romanae Ecclesiae, & Catholicorū omnium, Christianissimi maxime Regni plausu Catholicum sese publicè profiteretur. Ut ad Gilbertum Genebrardum nostrum, post DEUM Ter Opt. Max. & ad exempla sanctitatis Fulienfium nostrorum, tanti Regis Conversio spectatissimè spectare videatur. Sed de Genebrardi nostri laudibus, nemo satis, quem Rex Henricus ad summos honores promovere statuerat; ita revera meritum, nisi tantum virum pramatura mors tanti Regis expectationi, ut paulo post videbimus, præripuisse. *Ex diversis rer. Gall. Script.*

In Hispanijs magna vitae perfectioris, & eruditionis laude celebratur. Franciscus Suarez noster Vallis Paradisi Monachus, ore omnium longè latè-

*Henricus IV.
Gall. Reg.
in Gene-
brardum
affectio.*

*Ejus Con-
versio de-
bita Gene-
brardo.*

*Fulienfium
sancta ex-
empla*

*Franciscus
Suarez
Monachus
Vallis Pa-
rad.*

lateque celebratus. De eo sic Henriquezius: *Valde dexter, inquit, fuit in negotijs gerendus, exactisque observator eorum, quæ Regula Monastica requirit. His tantum profecit, ut ad magnas dignitates illi viam sternerent: in quo non plurimorum, sequutus est consuetudinem, qui honoribus raro meliores evadunt, sed ferè ad peiora prolabuntur; sed consuetam secutus est humilitatem & sinceritatem, quam in Religione professus fuerat.* Præfuit diversis Monasterijs, tantaque dexterritate subditos sibi commissos, rexit, ut omnes eum majore dignum honore putarent, & in Generalem Congregationis Reformatorem eligerent. Et quamvis hæcenus se diligentem pastorem, piùm Patrem, ac Rectorem prudentem exhibuisset, tamen in hac dignitate videtur seipsum superasse; nam ita commodo gregis sui consulebat, ut licet multis exterioribus occupationibus, & maximi ponderis negotijs distraheretur, tamen nihil magis quam interius animarum commodum promoveret. Venit & Virtutis & eruditionis ejus fama ad Philippi II. Hispaniarum Regis aures, qui eum Olivetanæ Monasterij in Navarra sui Abbatem elegit. In quo aliquot annos summa cum pietate domum illam gubernans transigit. Non tamen ideo litterarum exercitium neglexit, sed perdius & pernox in eo erat, & ut venturo ævo prodesset, reliquit eruditionis suæ monumenta:

In Magistrum Sententiarum Libros quatuor in folio.

Compendium Privilegiorum Congregationis Hispan. Librum I.

De mortis anno nobis non constat. Videtur tamen vitam ulterius, ad nostrum usque sæculum produxisse, & plura alia posteris reliquisse.

Hoc ipso etiam anno, plucherri-
mum Ordinis nostri ornamentum Pius, Fundanus in Campania Italiae Episcopus, cælo asseritur, vir & genere illustris [ex antiqua nimirum Lotteriorum familia, patria Neapolitanus] & Religionis ac naturæ præcipua bonitate, juxta sui nominis Etymologiam singulariter commendandus. Fuit Monachum in Archisterio mundi principe Casinate professus, in S. Severini in Urbe Neapolitana reformatissimi meritissimus Prior, Fundanus

denique Pontifex à Gregorio XIII. Pontifice Maximo, æquissimo meritum ponderatore creatus, & de grege suo optimè meritus, *De quo consul. Ferdin. Ughellus, Plac. Rom. Arn. Duac. &c.*

Pium pietate ac cæteris meritis proxime assequutus est Anastasius Ubertus, Casenas patriæ, Monachus & Cellerarius S. Mariæ de Monte, haud procul Casena, vir præter innocentiam & perfectioris vitæ insigne, monili insuper doctrinæ ornatissimus, qui Immolesium in Flaminia Pontifex electus, verbo & exemplo, ovibus suis præclare præluxit, & pastor sedulus ovile Domini fideliter custodivit; atque insuper, nonnullis lucubrationibus suis, qualis & quantus fuerit, ostendit, *Ughellus prædictus, & Arnoldus, &c.*

*IESU CHRISTI ANNU S. M. D. XCIII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. X. III.*

Redivivus si uspiam alias, in Bernardo suo & sacra familia sua Cisterciensi BENEDICTUS, iterum incomparabili se luce prodit, in Laurentio de Zamora, ingentium meritum viro. Is in nostro absolutoris Reformationis florentissimo Horto, Hortensi Cænobio Monachum professus, cum ibi florentissima juxta pietatem excelleret litterarum studia, in utroque excelluit ad stuporem exercitio, & mirum, cum in altero vix parem haberet, in Regulari tamen perfectione & virtutum omnium assequutione, omnes longè transgredi visum esse. Factus ex discipulo paulo post Magister & Professor in Sancti Claudij in Galletia, disciplinarum Philosophicarum celeberrimo Emporio, ibi Aristotelica præcepta, uti laboriosissimè, ita utilissimè & ingeniosissimè explicavit. Inde in Castellam translatus, congestas ex assidua lectione sacrarum Scripturarum divitias uberrimè in densissimo Auditorio profudit. Accessit profundissimæ eruditioni, tanta oris facundia, verborum gratia, ut vix ulli uspiam Verbi Dei præconum primas cedere videretur. *Clamavit enim, inquit Henriquezius, nec cessavit, quasi tuba exaltans vocem suam; & annuncians populo scelera eorum. Nec veremur eum Ecclesiasticæ dictionis Tullium, Theologiae Homerum, rationum Fidei Aristotelem, & Paulum in pulpitu Christiano dissen-*

Ven. Anastasius Immolesium Episc.

Laurentius de Zamora.

Profundissimè doctus.

Justine viri Elogium.